

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin - Niemcy) – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH/Google LLC, następcą prawny Google Inc.

(Sprawa C-299/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka przemysłowa – Zbliżanie ustawodawstw – Dyrektywa 98/34/WE – Procedura udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego – Artykuł 1 pkt 11 – Pojęcie „przepisu technicznego”)

(2019/C 383/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH

Strona pozwana: Google LLC, następcą prawny Google Inc.

Sentencja

Artykuł 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy taki jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, który zakazuje jedynie komercyjnym operatorom wyszukiwarek oraz usługodawcom dokonującym analogicznej edycji treści publicznego udostępniania publikacji prasowych, w całości lub w części (z wyjątkiem pojedynczych słów lub bardzo krótkich fragmentów tekstu), stanowi w rozumieniu rozpatrywanego przepisu „przepis techniczny”, którego projekt należało notyfikować uprzednio Komisji na mocy art. 8 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 98/34, zmienionej dyrektywą 98/48.

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Rotterdam – Niderlandy) – A, B, C, D, E, F, G/Staatssecretaris van Economische Zaken

(Sprawa C-347/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona zdrowia – Pakiet higieniczny – Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 – Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 – Higiena żywności pochodzenia zwierzęcego – Mięso drobiowe – Badanie poubojowe tusz – Widoczne zanieczyszczenie tuszy – Podejście oparte na zerowej tolerancji)

(2019/C 383/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Rotterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A, B, C, D, E, F, G

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken

Sentencja

- 1) Wykładni pkt 5 i 8 rozdziału IV sekcji II załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie „zanieczyszczenia” obejmuje swym zakresem nie tylko zanieczyszczenie odchodami, ale również zanieczyszczenie zawartością wola i żółcią.
- 2) Wykładni pkt 5 i 8 rozdziału IV sekcji II załącznika III do rozporządzenia nr 853/2004 należy dokonywać w ten sposób, że po etapie czyszczenia i przed etapem chłodzenia tusza drobiowa nie może już nosić oznak żadnych widocznych zanieczyszczeń.
- 3) Wykładni pkt 1 części D rozdziału II sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 739/2011 z dnia 27 lipca 2011 r., należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, aby właściwy organ w celu przeprowadzenia kontroli tusz drobiowych usuwał je z linii ubojowej i dokonywał zarówno ich zewnętrznego, jak i wewnętrznego badania, w razie potrzeby przeprowadzając badanie pod tkanką tłuszczową, pod warunkiem że badanie to nie wykracza poza to, co konieczne do zapewnienia skuteczności tej kontroli, czego ustalenie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 września 2019 r. – Unia Europejska, reprezentowana przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej/Guardian Europe Sàrl; Unia Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską (C-447/17 P) i Guardian Europe Sàrl/Unia Europejska, reprezentowana przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej; Unia Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską (C-479/17 P)

(Sprawy połączone C-447/17 P i C-479/17 P) (¹)

(Odwołanie – Skarga o odszkodowanie i zadośćuczynienie – Artykuł 340 akapit drugi TFUE – Przewlekłość postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Unii Europejskiej – Naprawienie szkody, jaką miała ponieść wnosząca odwołanie – Niezastosowanie pojęcia „jednego przedsiębiorstwa” – Szkody majątkowe – Koszty gwarancji bankowej – Związek przyczynowy – Utracone korzyści – Szkoda niemajątkowa – Odpowiedzialność Unii Europejskiej za szkody spowodowane naruszeniem prawa Unii wynikającym z orzeczenia Sądu – Stwierdzenie braku odpowiedzialności)

(2019/C 383/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Sprawa C-447/17 P

Wnosząca odwołanie: Unia Europejska, reprezentowana przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J. Inghelram i K. Sawyer, następnie J. Inghelram, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Guardian Europe Sàrl (przedstawiciele: C. O'Daly, solicitor, i adwokat F. Louis); Unia Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską (przedstawiciele: N. Khan, A. Dawes i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)